

Odbiornik radiowy Fenomen Mz 744 Telefunken

AUTOR / WYTWÓRCA

CZAS I MIEJSCE

Czas powstania:

1937 - 1938

Miejsce powstania:

Warszawa, Polska

DANE TECHNICZNE

Wymiary:

wys.: 295 mm, sze.: 545 mm, dł.: 227 mm

Materiał:

Technika:

PRAWA

Właściciel obiektu: Muzeum Inżynierii i

Techniki. Wizerunki cyfrowe i metadane

obektu: domena publiczna. Opis

kontekstowy: licencja CC BY-NC-SA 3.0 PL

(Uznanie autorstwa - Użycie niekomercyjne -

Na tych samych warunkach 3.0 Polska).

POZOSTAŁE INFORAMCJE

MIM 809/V/196

SŁOWA KLUCZOWE

czas wolny, dźwięk, eksport, elektronika, fale
radiowe, komunikacja, licencja, międzywojnie,
muzyka, odtwarzanie dźwięku, prąd,
propaganda, przemysł, radio, sprzęt RTV,
towar luksusowy, wzornictwo polskie

Fenomen typ Mz 744 jest stacjonarnym radioodbiornikiem lampowym, zasilanym sieciowo prądem zmiennym. Do sprzedaży został wprowadzony w sezonie 1937/1938 przez Krajowe Towarzystwo Telefunken sp. z o.o. – polską filię niemieckiego koncernu radiotechnicznego. Warszawski Telefunken wprawdzie produkował odbiorniki radiowe na zagranicznej licencji, były to jednak konstrukcje projektowane w kraju i dostosowane do lokalnych warunków technicznych. Fenomen jest czteroobwodową superheterodyną na żelaznych rdzeniach, zaopatrzoną w cztery lampy elektronowe i detektor reakcyjny. Tego typu układ nie był powszechnie wykorzystywany i stanowi znak rozpoznawczy modeli pojawiających się w ofercie Telefunkena. Producent ten w wykorzystywanych przez siebie układach elektrycznych stosował zamiennie różne rodzaje lamp własnej produkcji. Ze względu na chęć ograniczenia wykorzystania lamp konkurencyjnych producentów na tylnej ścianie odbiornika została umieszczona przestroga: „Uwaga! Zastosowane w odbiorniku typy lamp TELEFUNKEN nie mogą być zastąpione innymi, jeżeli nawet inne lampy dadzą początkowo dobre wyniki, to jednak po pewnym czasie wydajność odbiornika spadnie”. Odbiornik pozwala na odbiór stacji radiowych w zakresie fal krótkich, średnich i długich. Układ elektryczny i rozwiązania konstrukcyjne odbiornika Fenomen zostały oparte na modelu Lord. Fenomena sprzedawano w trzech wersjach, oprócz Mz 744, były to: Mu 744 na prąd stały i zmienny oraz bateryjny Mb 713. Po 1935 roku upowszechnił się układ poziomy odbiorników radiowych, w związku z czym Fenomen został zaprojektowany zgodnie z tym trendem. Chassis zamknięto w drewnianej skrzynce w kształcie prostopadłościanu pokrytej orzechowym fornirem, której dwie frontowe krawędzie boczne zostały zaokrąglone. W podstawie zastosowano lica płaskie, podłużne wcięcie w kształcie trapezu, dające wrażenie lekkości bryły odbiornika. W ścianie frontowej znajduje się prostokątne wcięcie wykończone błyszczącą aluminiową ramą. We wgłębieniu mieści się panel z ciemnego orzecha, podzielony symetrycznie na dwa węższe prostokątne pola tych samych rozmiarów o zaokrąglonych narożnikach. Po lewej za szklaną przestoną usytuowana jest płaska skala dostrojenia z przesuwaną wskazówką, po prawej za tkaniną ukryto głośnik dynamiczny Telefunken Navi z – jak zapisano w materiałach promocyjnych – „szeroko-wstęgową membraną o melodyjnym i silnym tonie”. Pod skalą znajdują się trzy bakelitowe przełączniki obrotowe z metalową nasadką. Pokrętko po lewej, ozdobione trzema symbolami w kształcie kresek, odpowiada za zmianę zakresu, środkowe służy do strojenia, a prawe do regulacji siły głosu. Opracowanie: Filip Wróblewski